

DEN FÖRTROLLADE
BARNAFÖDERSKAN

Ballad

Det stän - dar en lind allt sun - nan un - der
by, — allt un - der den lin - den så grön — där
stän - dar en jung - fru, hon bor - star sitt hår. — I
ri - den så var - lig ge - nom lun-den med hen - ne.

- 1 Det ständar en lind allt sunnan under by,
— allt under den linden så grön —
där ständar en jungfru, hon borstar sitt hår.
— I riden så varlig genom lunden med henne.
- 2 »Min fader gav mig så danner man,
den unge herr Olof, det hette han.»
- 3 Stolts Elin hon gårar till fostermoder sin,
hon sporde sin fostermoder råden till:
- 4 »Min käre fostermoder, lärer mig råd:
huru länge shall kvinnan med barnet gå?»

- 5 »Fyrtio veckor på åttonde år,
så länge shall du med barnet gå!»
- 6 De klädde på henne en silkessärk,
hon gick på golvet med så mycken värk.
- 7 De spände på henne ett par sölvspänte skor,
hon gick uppå golvet med så mycken oro.
- 8 Herr Olof han ständar i högloftesbro,
han lyder fast på de sorgefulle ord.
- 9 »Min stolts Elin, I sucken icke så,
I skolen både karmar och köresvenner få!»
- 10 »Och må jag icke på dette landet dö,
I fören mig dit I togen mig mö!»
- 11 »Hästarna äro i ängen,
och svännerna ligga i sängen.»
- 12 De körde så lustelig över en äng:
»I låten ej släd' göra fruen träng!»
- 13 De körde så lustelig över en bro:
»I låten ej karmen göra fruen oro!»
- 14 Allt som de kommo i blomsterlund,
där brast karmen i samma stund.
- 15 »Det må nu var en dannekvinna veta,
att jag kan icke i sadelen sitta.»
- 16 »Min käre stolts Elin, I snacken icke så,
I skolen rida och jag vill gå.»
- 17 Allt som de kommo uti en by,
där stod hennes fader, gjorde karmar ny.
- 18 De kasta' på stolts Elin ett skarlakanskinn,
de ledde henne i buren in.
- 19 De kasta' under henne bolstret blå,
så karske födde hon söner två.
- 20 Stolts Kirstin gårar till kistan,
ett vaxebarn hon där virkar.
- 21 När kistan blev dädan flytt,
så blev stolts Elin med barnen kvitt.
- 22 Upp ständar svennen, han borstar sitt hår:
— allt under den linden så grön —
»Nu är jag kommen på mitt åttonde år.»
— I riden så varlig genom lunden med henne.